

Sen Gidince

– GürhanGürses · 04 Ekim 2011

Sen gidince
Her yer zindan kesilir baharın ortasında
Çiçeğe duran ağaçlar zemheriye durur
Güle kur yapan bülbüller
Dut yemiş olur
Gardiyan olur dokunduğun her şey ve de herkes
Kum saatine döner zaman
Hep tersine akar...
Postallı bir hüzün gelir kurulur yüreğime
Sen gidince sular sebiller ağlar durur
Kaynaklar kurur.

Sen gidince sinsi bir akşam iner gözlerime
Golan'da bir dağkeçisi kayalıklardan nasıl inerse Peri'ye
Sen gidince hüzün iner gözlerime...
Golan'da bir dağkeçisi kayalıklardan nasıl inerse Peri'ye, öyle!

Sen gidince beni düş senden
Sen giderken seni al benden
Ordan burdan al seni her yerden
Bir sis gibi şehre sinen senden
İz kalmasın lütfen.

Sen gidince acı bir baykuş çılgınlığı kopar yüreğimden
Bir horoz öter sabahın kör vaktinde
Kalbime bir ürperti doğar
Hepten gider ömrüm
Yekten gider ödüm.
Her yer karanlık kesilir yazın ortasında...
Aniden sesleri kesilir bülbüllerin
Boynu bükülür güllerin
Fallarına kalırız papatyaların
Gelecek gelmeyecek diye...

Hüznü dokuruz ilmek ilmek karanlığın gergefine
Sen gidince güneş doğmaz bir daha!
Sen gidince kıyamet kopar
İsrafil Sur'u üfler.

Sen gidince
Sensizliği göstermek isterdim sana
Ağaçların nasıl bir bir devrildiğini
Yaprakların nasıl tek tek döküldüğünü
Balıkların pullarını nasıl attığını
Rüzgârın ruhları nasıl savurduğunu
Yağmurun nasıl ağladığını hüngür hüngür
Yanardağların nasıl kanardağ olduğunu
Ve çılgınlığını lal bir adamın nasıl sağır ettiğini
Sensizliğin ne menem bir şey olduğunu
Ne çekilmez bir hal olduğunu
Ne katlanılmaz bir çile olduğunu
Sana anlatmak isterdim.

Sen gidince
Bir sızı girer iyice
Yüreğim tükenir
Bir nefeste
Kalırım öylece...

Sen gidince
Ben kötüden hallice...
Sen gidince
Ben yaşamda ölüce...